

Esa Lalli

MUSTA KOLMIO

Kateus, ahneus, vallanhimo.

ESA Lalli

Musta kolmio

Vallanhimo,

kateus, ahneus.

© 2023 Esa Lalli

ISBN: 978-952-80-2449-1

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

Esipuhe

Pitkän elämäni aikana olen ehtinyt kokea, nähdä, lukea ja kirjoittaa monenlaista asiaa. Ne kaikki vaikuttavat myös tähän kirjaan.

Olen lukenut Raamattua ja siitä poiminut tähän kirjaan esim. osan Mooseksen 10 käskyistä ja niitä tulkinnut oman näkemykseni mukaan.

Toisena lähdekirjana olen lukenut suomenkielistä Koraania, ISBN 951-0-09-879-5 WSOY 1980.

Niistä olen saanut monia taustatietoja tämänpäivän ilmiöille. En kuitenkaan kopioi kaikkia sen lauseita, vaan kerron suuran nimen ja värssyn numeron. Kun lukija itse katsoo ne Koraanista, niin silloin vältyn herjaus- ja valehtelu syytöksiltä. On hyvä katsoa myös Wikipediasta hakusanalla Korani. Siellä kerrotaan sen synnystä ja taustoista. Myös suomenkielissä Koraanin johdanto-osassa kerrotaan Koraanin syntyhistoria.

Käsittääkseni on myös koottu myöhemmin aikoina eri kirja joka opettaa lähinnä radikaalin islamin oppia. Sitä ei ilmeisestikään ole suomennettu. Joten se on minulle tuntematon.

Kirjan rakenne.

Kirjoitan tähän kirjaan lyhyitä ”värssyjä” ja niiden väliin pienen ajatusviivan. Sen tarkoituksena on että, lukija pysähtyy hetkeksi miettimään lukemaansa ja itse arvioi onko kirjoitukseni faktaa vai fiktiota. Ne eivät ole aina selvänä jatkumona, mutta niinhän keskusteluissakin voidaan hyppiä asiasta toiseen ja taas palata aikaisempaan asiaan.

Tuskin voin kaikessa olla oikeassa, lohdutuksena on etteivät yleensä toisetkaan ole kaikessa aina oikeassa.

Kuvittelen että olen lukijan kanssa keskustelemassa maailman asioista, jolloin se olisi kuin kahden keskistä jutustelua. Jotta se voisi olla myös realista, niin kirjoitan tähän sähköposti osoitteeni, jolloin voitte kirjoittaa minulle kommenttinne ja mieliteenne asioista, jos ne jotenkin ärsyttävät tai nostavat jotain uutta näkökulmaa esille.

Olen syntynyt 1937, joten olen jo vanha mies. Jos en vastaa mitään, niin olen sairastunut tai ”potkaissut tyhjää” tai viestinne on jotenkin asiaton.

esa.aatos.lalli@hotmail.com

Usko

Usko ei ole mikään yksi käsite, vaan se on kokoelma uskomuksia. Nämä uskomukset voivat olla tai näyttää nykyaikaisilta, mutta lähes kaikki uskomukset ovat vanhoja, osa jopa tuhansien vuosien takaa.

Näistä uskomus kokoelmista on kehittyneet tai syntyneet kaikki maailman uskonnot ja poliittiset liikkeet ja puolueet.

On myös maailmassa sellaisiakin uskonnollis-poliittisia uskomuksiin pohjautuvia uskoja joista ei voi uskontoa ja politiikkaa erottaa toisistaan, vaan ne hallitsevat koko yhteiskuntaa yhdessä.

Jos tai kun sellaisissa yhteiskunnissa esiintyy epäilyä tai vastustusta, niin sellaiset toisinajattelijat pyritään eliminoimaan.

Vain sellainen yhteiskunta on vahva jossa haitatta sallitaan epäily. Epäily on eri asia kuin kieltäisyys.

Ajatus.

Usko ja uskomukset perustuvat ajatukseen. Onko ajatus oikea vai väärä? Oikea ja väärä mitataan totuudella. Mutta mikä ja millainen on totuus? Sitä lähdemme nyt metsästämään.

Joskus puhutaan **absoluuttisesta totuudesta**, se on lienee harvinainen ilmiö. Totuus voidaan karkeasti jakaa kolmeen kategoriaan.

Ensimmäinen on **rauhantahtoinen, myönteinen totuus**. Toinen on **kielteinen, repivä totuus**. Kolmas on **valheellinen totuus**.

Paras valhe on sellainen joka näyttää totuudelta. Nämä ovat tärkeimmät diplomatian työkalut.

"Tosi" ja "totuus" ovat mielestäni vähän eri asioita. Joku asia voi näyttää meistä tosi asialta, olematta siltikään "totuus".

Jos "tosi" sanaan liittyy jokin muu sana, niin sen merkitys voi muuttua, esim. tosi pieni, tosi suuri, ja

niin edelleen tai ”aika”, aikamies, aika paljon j.n.e.
 Ne eivät täytä ”totuuden” kriteerejä. Tämä on tieteenkin turhaa saivartelua, mutta se auttaa paremmin hahmottamaan kuultua tai luettua viestiä sen syvemmässä merkityksessä.

Kun kertoo tämänpäivän uutisia, niin huomenna ne ovat jo eilisen uutisia. Kun tapahtumista on kulu-
 nut enemmän aikaa, niin silloin uutiset muuttuvat historiaksi,

Kysymys kuuluu: onko historia aina totta? Vai voiko se olla muistojen värittävä narratiivi? Narratiivit ovat useinkin mielikuvituksen värittämiä tarinoita joilla on jokin poliittinen tai uskonnollinen motiivi. Useinkin niillä pyritään aivopesemään kuulijansa.

Nyt Venäjällä koulunsa aloittavat lapset saavat aivan uuden historian kirjan jossa kerrotaan että, Ukraina aloitti Naton, eli länsimaiden kanssa suuren sota-operaation Venäjää vastaan ja nyt Venäjän on taisteltava lännen laajentumis pyrkimyksiä vastaan tehokkaalla ja kunniakkaalla itsepuolustuksella.

(Tosin en tiedä, onko tämä narratiivi aivan sanatarkka, mutta ajatus on kuitenkin saman suuntainen)

Kerron tässä kirjassani monenlaisia tarinoita jotka hämmästyttävät minua. Jospa aloitamme aivan maailmankaikkeuden tarun alusta ja myöhemmin jatkamme nykypäivän ja tulevaisuuden ilmiöillä.

Maailmankaikkeuden alku tai aluttomuus.

Katselin televisiosta ohjelmaa: ”Kuinka maailman kaikkeus toimii”. (How the Universe works) Se on pitkä ja moniosainen sarja.

Sen yhdessä osassa tiedemies tai sellaisena esiintyvä näyttelijä piti sormiensa välissä pientä pöytätennis pallon kokoista palloa ja selitti että, näin pienestä pallostsa sai alkunsa koko ääretön maailmankaikkeus yhdellä suurella pamaksella.

Mutta hän ei kertonut sitä että, kuinka se pieni pallo oli syntynyt. Joten ei se pieni pallo voinut olla ”alku” mihinkään. Kyllä sillekin on oltava joku järjellinen kehitys kulku.

Paljon aikaisempi selitys oli sellainen jossa: ”Aluksi ei ollut mitään, ei aikaa, avaruutta, tilaa, ei ainetta eikä energiaa”. Kuitenkin tapahtui tässä ehdottomassa olemattomuudessa aivan yllättäen

aivan valtava räjähdys ja sen seuraksena syntyi maailmankaikkeus.

Ehkä tiedemiehet huomasivat itsekkin tämän selityksen ontuvan niin pahasti että luopuivat siitä ja keksivät tilalle tänän pöytätennispallo teorian.

Koska huomasivat että, **”Tyhjästä on paha nyhjästä”**

Koska en minä ja oletettavasti ei kukaan muukaan voi tietää varmasti miten kaikki on saanut alkunsa, joten voin itse esittää minkälaisen teorian vain, samoin kuka tahansa, koska kukaan ei voi sitä todistaa todeksi tai väittää sitä valheeksi.

On paljon helpompi yksinkertaisesti todeta että, maailman kaikkeus on aina ollut ja tulee aina olemaan.

Tämän ajatusmallin mukaan voisimme päätellä että, jos havaitsemme maailman kaikkeudessa jotain meille uutta ja outoa tapahtuvan, niin se tuskin on mikään ainutkertainen, vaan niin voi olla tapahtunut jo äärettömän monta kertaa ja tulee tapahtumaan tulevaisuudessa äärettömän monta kertaa.

Sillä maailman kaikkeudessa ajalla ei ole mitään merkitystä, se on vain ihmisten apuväline. Tämä ajatusmalli johtaa siihen päätelmään että, ”alkuräjähdyksiä” on ollut useita ja tulee vastaisuudessaakin tulemaan.

Koska maailmankaikkeus on ääretön, niin vaikka kaukaisuudessa olisi tapahtunut myös ”alkuräjähdyks”, niin emme saa siitä koskaan mitään tietää.

Aikaisemmin oletettiin että, maailmankaikkeudessa olisi laajoja tyhjiä alueita. Ehkä leikkimielisestä tai uteliaisuuttaan tiedemiehet suuntasivat voimakkaan teleskoopin tyhjäksi luulemaansa alueelle. Hämmästyen huomasivat että, esille tuli monia galakseja ja aurinkokuntia, joten avaruudessa ei ollutkaan aukkoja vaan omissa tiedoissamme.

Maailmankaikkeutta hallitsee kaksi jumalaa: toinen on hyvä järjestyksen jumala ja toinen on paha kaaoksen jumala. Ne tarvitsevat toinen toisiaan.

Sillä kaaoksen tuhotessa tähtiä, galakseja ja niin edelleen, niin se ei ole mikään loppu vaan se on samalla myös uuden alku, sillä mitään ei mene huk-

kaan eikä häviä, vaan niistä rakentuu aikanaan jotain uutta.

Myös eräät idän uskonnot ovat sisäistäneet tämän ajatuksen ja esittävät sen ”Jin ja Jang” kuviona jossa ympyrän sisällä on kaksi toisiaan seuraavaa kuviota, musta ja valkoinen, aivan kuin kaksi nuijapäätä. Siihen sisältyy myös ajatus että, molemmat Jumalat on kaikkialla ja niin myös jokaisen ihmisen sisällä. Silloin ei tarvita mitään ulkopuolista jumalan palvelu paikkaa. Eikä tarvitse kumartaa mihinkään, sillä jos kumartaa yhteen suuntaan, niin samalla pyllistää toiseen suuntaan. Minä en halua pyllistää Jumalalle.

On rakennettu lähes kilometrin korkuisia rakennuksia. Ylimmän kerroksen asukas ei ole yhtään lähempänä Jumalaa kuin alakerran asukaskaan.

Kun joku väittää että, Jumala puhuu hänelle tai hänen kauttaan, niin se on useimmilla ihmisillä oleva omantunnon ääni joka varoittaa tekemästä vääryyksiä ja syntejä. Se voi olla myös keino todistella omat näkemykset ehdottomaksi totuudeksi.

Mutta on myös ihmisiä joilta tämä omantunnon ääni puuttuu kokonaan tai se on liian vaimea.

He myös voivat perustella tekojaan Jumalan määräyk-sinä, jolloin he itse ovat aivan viattomia.

Mutta tätä ”Jumala puhuu” teema on myös valjas-tettu kaupallisiin tai rahankeruu toimintoihin.

Joskus kauan sitten kirkko myi aneita joilla sai ostettua syntinsä anteeksi. ”Kun raha kirstuun kilahtaa, niin sielu taivaaseen vilahtaa”.

Jumalan nimessä myös Inkvisitio kidutti ja murhasi ihmisiä, jotka olivat katolisen kirkon mielestä vääräoppisia tai ”toisinajattelijoita” jotka eivät aina hyväksyneet kirkon dokmeja.

On ollut ikiaikainen käytäntö, jossa ”Jumalan” nimissä on tehty ryöstömurhia ja rikoksia ihmisyyttä vastaan. Se on ollut selvästi pahuuden ”Jumalan” tekosia.

Eri uskonnoissa ja kielissä sille on annettu lukuisia erilaisia nimiä. Myös hyvyyden Jumalalle on annettu monta erilaista nimeä. Islamissa on 99 erilaista Jumalan nimeä.

Muistamme kaikki vanhan **Aisopoksen** sadun jossa tuuli ja aurinko kilpailivat siitä kumpi saa riisutua miehen päältä takin. Sadun opetus on vielä tänään ja huomennakin ajankohtainen.

Parlamenttaarisessa demokratiassa yleensä riittää yksinkertainen enemmistö päättämään uudesta laista tai asetuksesta, toki on eräitä asioita joissa vaaditaan viisi kuudesosan kannatusta.

Yhdistyneet Kansakunnat YK, yrittää näytellä näytelmää, jossa kaikki valtiot ovat demokraattisesti tasa-arvoisia. Mutta se on harhaa. Demokratia ei toimi maailman laajuisesti. Koska se ei toimi edes pienessäkään maassa tasa-arvoisesti.

Demokratiassa enemmistö määrää kuinka yhteiskunnan on toimittava.

Jos verrataan maailman valtioita keskenään, niin suurilla väkirikkailla valtioilla on pieneen maahan verrattuna paljon suurempi äänimäärä, joten ne demokratian säännön mukaan määräisivät klopaalin toiminnan.

Ei ainakaan negatiiviset aloitteet voi tulla hyväksytyksi. Mutta jos esitys on rakentavan myönteinen, niin silloin pienenkin maan ääni voi jotain vaikuttaa.

Vanha hokema on: **Niin metsä vastaa kuin sinne huudetaan.**

Joten jos pienen maan negatiivinen aloite ei tuo toivottua tulosta, niin ainakin se heijastuu negatiivisena takaisin.

Mutta joku on sanonut: "Vain epäilemällä totuuteen". Jos kiellämme epäilyn, niin samalla estämme totuuden etsinnän.

Joku toinen on sanonut: "Vähä kiusa totuuden etsijöistä, "totuuden" löytäneistä on viha ja villitykset lähtöisin".

Kirja kertoo yhteiskuntamme tilasta minun silmin katsottuna. Se sisältää huomioita valtionvelasta, verotuksesta, tasa- arvosta ja solidaarisuudesta. Monista ajankohtaisista aiheista jotka vaikuttavat meidän jokaisen arkipäivään ja joita jokaisen tulee pohtia itse.

BoD

